

στορίας, ἑλληνικῆς σχολῆς ἐν τῷ Ἀγιοταφικῷ Μετοχίῳ Κωνσταντινουπόλεως πρῶιστατο ταύτης ἐν ἔτει 1663 ὁ ἐν λόγῳ Γερμανός, ὅστις, ἔνεκεν ἀγνώστων λόγων, διενεχθεὶς μετὰ τοῦ μητροπολίτου Δαρίσεως Διονυσίου τοῦ Μουσελίμη, ἤλεγξε τότε τὴν ματαιότητα τοῦ ἀνδρός, σεμνυνομένου ἐπὶ εὐγενείᾳ καταγωγῆς. Οὗτος ἔστειλε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Γερμανοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλόν του Εὐγένιον παρακαλῶν ἵνα τὴν ἀναγνώσῃ ἐπισταμένως καὶ καταλλήλως, ἀπαντήσῃ. Ὁ Αἰτωλὸς ἀπήντησε πρὸς τὸν Διονύσιον, ὅτι ὁ Γερμανός ἔγραψεν ἐξ ἐλαφροῦναιας, μᾶλλον ἢ κακίας, καὶ τῷ ἐσώκλειε σχέδιον ἀπαντήσεως, ἐν ἧ συν τοῖς ἄλλοις ἐλέγοντο ταῦτα, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ χολωθέντος μητροπολίτου. « Πῶς οὐ γέλασμα τὰ σὰ, σοφώτατε, καὶ κατάμεμφις προφανής; » οὐ γένη ἡμεῖς καὶ πατρίδας μεγάλας ζητοῦμεν, μέλη πάλαι σεση- » πότερα καὶ μηδὲν ἡμῖν χρήσιμον ἔχοντα· ποῖος ἔπαινος ἢ μῶμος » τοῖς ἐγγόνιοις, εἰπέ μοι, ἐκ τῆς σαπρίας τῶν προγόνων; προτιμη- » τέα πρὸ πάντων ἢ ἀρετὴ, περὶ ἧς ὁ λόγος ἅπας καὶ ἔργων » ἀκρίβεια ».

Κατὰ Προκόπιον καὶ ἄλλους ὁ Γερμανός περιηγηθεὶς, ἔρωτι σπουδῆς, διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ προεχειρίσθη μητροπολίτης Νύσσης.

Ἡ βιβλιοθήκη αὐτοῦ ἐπωλήθη τῷ 1775 ἐν Μόσχᾳ, καὶ ἐξ αὐτῆς ἠγόρασε τινα ὁ Χρ. Ματθαῖος.

Ἐπὶ ἐκδόσεως τῶν Συνεσίου ἐπιστολῶν εὑρηνται διάφορα ἰδιόγραφα σημειώματα τοῦ λογίου τούτου Δοκροῦ, ὡς καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Νεκταρίου, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ματθαίου (*).

Νεκτάριος Ἱεροσολύμων.

Ἐγεννήθη τῷ 1605 ἐν Κρήτῃ ἐκ πατρὸς ἔλκοντος τὸ γένος ἐκ Πελοποννήσου, καὶ ἐκαλεῖτο Νικόλαος Πελοπίδης ἐν τοῖς κοσμικοῖς. Ἐμαθῆτευσεν ἐν Χάνδακι παρὰ Μελετίῳ Μακρῷ, διδασκάλῳ τοῦ ἐν τῷ Συναϊτικῷ μετοχίῳ σχολείου. Εἶτα δ' ἐλθὼν εἰς τὸ Σίναιον ἐπαιδεύθη τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν, καὶ τοῦ κόσμου ἀπαλλαγείς συναπηλλάγη καὶ τοῦ ὀνόματος, Νεκτάριος μετονομασθεὶς. Τεσσαρακονταέτης δ' ἐμαθῆτευσε παρὰ Θεοφίλῳ Κορυδαλλεῖ ἐν Ἀθήναις.

Μετὰ τὴν χρεῖαν τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, διὰ τὸν θάνατον

(*) Ποικίλα Ἑλληνικά, edidit Clvrist. Matthaei, Mosquae 1831—(δαπάνη, Ζωσιμάδων).